

Công nghị tấn phong 17 Hồng Y mới

G. Trần Đức Anh OP

Công nghị tấn phong 17 Hồng Y mới. - OSS_ROM

VATICAN. Thứ bảy, 19-11-2016, Giáo Hội đã có thêm 17 Hồng Y mới được ĐTC Phanxicô tấn phong trong công nghị lần thứ 3 do ngài chủ sự.

Lần đầu tiên ngài tấn phong 19 Hồng Y vào ngày 22-2 năm 2014; lần thứ hai chỉ một năm sau đó, vào ngày 14-2 năm 2015, ngài phong 20 Hồng Y mới thuộc 18 quốc tịch, trong đó có ĐHY Phêrô Nguyễn Văn Nhơn, TGM Hà Nội.

Trong số 17 Hồng Y được phong lần này, 7 quốc gia có Hồng Y đầu tiên, đó là Cộng hòa Trung Phi, Bangladesh, Maurice, Papua Tân Guinea, Malaysia, Lesotho và Albani.

Hiện diện tại Đền thờ Thánh Phêrô, có hơn 100 Hồng y, khoảng 100 giám mục và 8 ngàn tín hữu, trong đó có thân nhân, bạn hữu và giáo hữu của các tiến chức Hồng Y. Ngoài ra có 12 phái đoàn chính thức của các quốc gia có Hồng y được bổ nhiệm trong dịp này, đứng đầu là phái đoàn của Cộng hòa Trung Phi do tổng thống Faustan Archange Touadera hướng dẫn. Các phái đoàn khác do các vị bộ trưởng, chủ tịch quốc hội hoặc đại sứ hướng dẫn.

Có một tiến chức Hồng Y xin kiếu không đến dự công nghị được vì tuổi cao sức yếu, đó là ĐHY Khoarai, OMI, 87 tuổi, nguyên GM giáo phận Mohales's Hoek, nước Lesotho, nam Phi châu.

Vị đứng đầu danh sách 17 tiến chức Hồng Y là Đức TGM Mario Zenari, năm nay 70 tuổi (1946) thuộc giáo phận Verona, bắc Italia, Sứ thần Tòa Thánh tại Siria. Tuy được thăng Hồng Y nhưng ngài sẽ tiếp tục ở lại Damasco trong nhiệm vụ Sứ Thần.

Lễ phong Hồng Y được cử hành dưới hình thức một buổi phụng vụ lời Chúa. Khi tiến lên bàn thờ chính, ĐTC tiến tới trước Mộ Thánh Phêrô cúi mình, thỉnh lặng cầu nguyện.

Sau lời chào phụng vụ của ĐTC, ĐHY Mario Zenari, vị đứng đầu danh sách các tiến chức đã đại diện mọi người chào mừng và cảm ơn ĐTC. Ngài nói đến mối quan tâm và giáo huấn của ĐTC mời gọi toàn thể Giáo Hội sống và thực thi lòng thương xót của Chúa: "ĐTC đã nhiều lần nhắc đến chứng tá đức tin anh dũng, đến độ đổ máu đào của bao nhiêu anh chị em chúng ta ở nhiều nơi trên thế giới: ngày nay đông đảo hơn cả thời kỳ đầu của Kitô giáo. Giáo Hội của Chúa Kitô, như thánh Augustino đã nói, đang tiếp tục cuộc lữ hành giữa "những bách hại của trần thế và những an ủi của Thiên Chúa" (S. Augustino, Civ. Dei, XVIII, 51,2).. ĐTC cũng nhắc nhở rằng "Giáo hội là người Samaritano nhân lành cúi mình trên con người ngày nay, thường gặp nạn và bị bỏ mặc nửa sống nửa chết bên vệ đường, bị thương tích trong thân xác và tinh thần, để săn sóc và đổ dầu và rượu lòng cảm thương của Chúa trên những vết thương".

Bài giảng của ĐTC

Tiếp đến, sau lời nguyện của ĐTC, cộng đoàn đã nghe đọc đoạn Tin Mừng theo thánh Luca, đoạn 6, câu 27 đến 32, quen gọi là "bài giảng ở đồng bằng", trong đó Chúa Giêsu dạy các môn đệ hãy yêu thương kẻ thù, làm ích cho những người ghét mình, chúc phúc cho những người nghèo rủa và cầu cho những người ngược đãi mình và Chúa Giêsu kết luận: "Các con hãy có lòng thương xót như Cha các con trên trời là Đấng Thương Xót". Quảng diễn bài Tin Mừng này và lời mời gọi của Chúa Giêsu, ĐTC nói:

"Một lời mời gọi kèm theo 4 mệnh lệnh, chúng ta có thể nói đó là 4 huấn dụ mà Chúa gửi đến các môn đệ để uốn nắn ơn gọi của họ một cách cụ thể, trong cuộc sống hằng ngày. Đó là 4 hành động mang lại hình thái, mang lại "xương thịt" và làm cho hành trình của các môn đệ trở nên hữu hình cụ thể. Chúng ta có thể nói đó là 4 giai đoạn giáo huấn về lòng thương xót: hãy yêu thương, làm điều ích lợi, chúc phúc và cầu nguyện. Tôi nghĩ, về những khía cạnh này, tất cả chúng ta có thể đồng thuận và chúng ta thấy cũng hợp lý. Đó là 4 hành động để thực hiện với các bạn hữu chúng ta, với những người hơn kém thân cận với chúng ta, trong lòng quý mến, trong các sở thích và thói quen.

Vấn đề xảy ra khi Chúa Giêsu trình bày cho chúng ta đối tượng của những hành động ấy, và qua đó chúng ta thấy rõ Chúa không dùng những kiểu nói quanh, những mỹ từ pháp. Các con hãy yêu thương kẻ thù các con, hãy làm điều thiện cho những người ghét các con, hãy chúc lành cho những người chúc dữ cho các con, hãy cầu nguyện cho những người ngược đãi các con (Xc vv.27-28).

"Và những hành động ấy không tự nhiên bộc phát đối với những người đứng trước chúng ta như đối thủ, như kẻ thù. Đứng trước họ, thái độ đầu tiên và theo bản năng của chúng ta là hạ giá, làm mất uy tín, chúc dữ cho họ.. trong nhiều trường hợp chúng ta tìm cách coi họ như ma quỷ, với mục đích biện minh cho sự loại trừ họ. Trái lại, đối với kẻ thù kẻ ghét bạn, chúc dữ và vu khống bạn, Chúa Giêsu nói: hãy yêu mến họ, làm điều tốt lành cho họ, chúc phúc và cầu nguyện cho họ.

“Chúng ta đứng trước một trong những đặc điểm riêng trong sứ điệp của Chúa Giêsu, nơi có tiềm ẩn sức mạnh và bí quyết của Ngài; từ đó phát sinh nguồn mạch vui mừng, sức mạnh của sứ mạng chúng ta và việc loan báo Tin Mừng. Kẻ thù là người mà tôi phải yêu mến. Trong tâm hồn của Thiên Chúa không có kẻ thù. Thiên Chúa chỉ có các con cái. Chúng ta dựng lên những bức tường, xây dựng các hàng rào và xếp loại con người. Thiên Chúa có con cái và không phải để tước bỏ họ khỏi môi trường chung quanh. Tình yêu của Thiên Chúa có sắc thái trung thành với con người, vì đó là một tình yêu cố hữu của Chúa, một tình mẫu tử, phụ tử không để ai bị bỏ rơi, cả khi họ lầm lạc. Chúa Cha của chúng ta không chờ đợi chúng ta tốt lành thì mới yêu mến, Ngài không đợi chúng ta bớt bất công hoặc trở nên hoàn hảo thì mới yêu thương chúng ta; Ngài yêu thương chúng ta vì Ngài chọn lựa yêu thương chúng ta, Ngài yêu vì Ngài đã ban cho chúng ta được làm con cái của Ngài. Ngài yêu thương chúng ta cả khi chúng ta còn là kẻ thù của Ngài (Xc Rm 5,10). Tình yêu vô điều kiện của Chúa Cha đối với tất cả mọi người, đã và đang còn là đòi hỏi thực sự phải hoán cải đối với tâm hồn nghèo nàn của chúng ta, có xu hướng phán xét, chia rẽ, chống đối và lên án. Biết rằng Thiên Chúa tiếp tục yêu thương cả những người chối bỏ Ngài, đó chính là một nguồn mạch vô tận làm chúng ta tín thác và kích thích sứ mạng của chúng ta. Không bàn tay bản nào có thể ngăn cản Thiên Chúa đặt trong bàn tay ấy Sự Sống mà ngài muốn tặng cho chúng ta”.

ĐTC nhận xét rằng: “Thời đại chúng ta là thời đại có nhiều vấn đề và nghi vấn lớn trên bình diện thế giới. Chúng ta đang phải tiến qua một thời kỳ trong đó luôn nảy sinh trong các xã hội chúng ta những thái độ cực đoan, và loại trừ như phương thế duy nhất để giải quyết các xung đột. Ví dụ chúng ta thấy, những người ở cạnh chúng ta không những mau lẹ trở thành người xa lạ hoặc người di dân, hay người tị nạn, nhưng trở thành một đe dọa, và trở nên như kẻ thù. Kẻ thù vì họ đến từ một miền đất xa xăm hoặc vì họ có những phong tục khác. Kẻ thù vì màu da, vì ngôn ngữ hoặc vì giai tầng xã hội của họ, kẻ thù vì họ nghĩ khác và có tín ngưỡng khác... Và vô tình lý luận ấy nhập vào trong lối sống, hành động và tiến hành của chúng ta. Vì thế, tất cả mọi sự và mọi người đều có vẻ là kẻ thù. Dần dần những khác biệt biến thành đồng nghĩa với đố kỵ và bạo lực.

“Bao nhiêu vết thương mở rộng vì bệnh dịch thù nghịch và bạo lực, in vào trong thân thể nhiều người không có tiếng nói vì tiếng kêu của họ trở nên yếu ớt và bị im bặt vì căn bệnh đứng đưng như thế! Bao nhiêu tình trạng bấp bênh và đau khổ được gieo rắc qua sự gia tăng thù nghịch giữa các dân tộc và giữa chúng ta! Đúng vậy, giữa chúng ta, trong các cộng đoàn chúng ta, các hàng linh mục chúng ta, trong các cuộc họp. Vì trùng cực đoan và thù nghịch thấm nhập vào trong lối suy tư, cảm nghĩ và hành động của chúng ta. Chúng ta không được miễn nhiệm đối với tình trạng đó và chúng ta phải chú ý để thái độ ấy không xâm chiếm con tim chúng ta, vì nó sẽ chống lại sự phong phú và phổ quát tính của Giáo Hội mà chúng ta có thể cảm thấy cụ thể trong hồng y đoàn này. Chúng ta đến từ những miền đất xa xăm, chúng ta có những phong tục, màu da, ngôn ngữ và hoàn cảnh xã hội khác nhau, chúng ta suy tư khác nhau và cũng cử hành niềm tin với các nghi thức

khác nhau. Và không có điều gì trong những sự ấy làm cho chúng ta trở thành kẻ thù, trái lại đó là một trong những phong phú lớn nhất của chúng ta”.

Và ĐTC nói rằng: “Anh em thân mến, Chúa Giêsu không ngừng xuống núi, không ngừng muốn hội nhập vào ngã tư đường trong lịch sử của chúng ta để loan báo Tin Mừng Thương Xót. Chúa Giêsu tiếp tục gọi và sai chúng ta xuống đồng bằng nơi các dân tộc chúng ta, Ngài tiếp tục mời chúng ta hiến thân nâng đỡ niềm hy vọng của dân chúng ta, như những dấu chỉ hòa giải. Trong tư cách là Giáo Hội, chúng ta tiếp tục được mời gọi mở mắt nhìn những vết thương của bao nhiêu anh chị em đang bị tước mất phẩm giá của họ.

“Hỡi người anh em tân Hồng y thân mến, con đường dẫn về trời bắt đầu nơi đồng bằng, trong cuộc sống thường nhật của cuộc sống bị bẻ gãy và phân chia, một cuộc sống bị tiêu hao và dang hiến, trong hồng ân thường nhật và thinh lặng của chúng ta. Đỉnh cao của chúng ta là chất lượng tình yêu; mục tiêu và khát vọng của chúng ta là tìm cách trong bình nguyên của cuộc sống, cùng với dân Chúa, biến đổi chúng ta thành những người có khả năng tha thứ và hòa giải”.

Trao mũ Hồng Y

Sau bài huấn dụ, ĐTC bắt đầu nghi thức tấn phong Hồng y mới. Ngài nói:

“Anh chị em rất thân mến, chúng tôi sắp thi hành một hành vi trọng đại và vui mừng trong thánh vụ của chúng tôi. Hành vi này có liên hệ trước tiên tới Giáo Hội tại Roma, nhưng cũng liên quan tới toàn thể cộng đồng Giáo Hội. Chúng tôi sắp gọi một số người anh em gia nhập Hồng Y đoàn, để các vị được hiệp nhất với Tòa thánh Phêrô bằng một mối dây bền chặt hơn, trở nên thành phần của hàng giáo sĩ Roma, và cộng tác mật thiết hơn với sứ vụ tông đồ của chúng tôi.”

“Mang mặc phẩm phục màu đỏ, các vị Hồng Y phải là những chứng nhân can trường của Chúa Kitô và Phúc âm của ngài tại thành Roma cũng như tại những nơi xa xăm nhất. Vì vậy với quyền của Thiên Chúa toàn năng của các thánh Tông Đồ Phêrô Phaolô và quyền của chúng tôi, chúng tôi tấn phong và long trọng tuyên bố các anh em chúng tôi sau đây là Hồng Y của Hội Thánh Roma.”

Đến đây, ĐTC lần lượt xướng tên 17 hồng y mới, cộng đoàn nhiệt liệt vỗ tay chào mừng khi tên mỗi vị được nhắc đến.

Tiếp tục nghi thức, theo lời mời gọi của ĐTC, các tiến chức Hồng Y tuyên xưng đức tin và tuyên thệ trung thành với Chúa Kitô và Tin Mừng của Chúa, luôn luôn tuân phục Tòa Thánh và Thánh Phêrô nơi bản thân ĐTC Phanxicô và các đấng kế vị ngài được bầu lên hợp pháp; luôn bảo tồn bằng lời nói và hành động tình hiệp thông với Giáo Hội Công Giáo; không bao giờ tiết lộ cho người nào những gì đã được ủy thác để gìn giữ, mà sự tiết lộ điều ấy có thể gây hại hoặc làm ô danh Hội Thánh; hết sức chuyên cần và trung tín thi hành các công tác được kêu gọi thi hành trong việc phục vụ Giáo Hội, theo các quy tắc luật định.

Kế đến, từng Hồng Y lần lượt tiến lên quì trước mặt ĐTC để ngài đội mũ đỏ Hồng Y, với lời nhắn nhủ:

“Để ngợi khen Thiên Chúa Toàn Năng và mang lại vinh dự cho Tòa Thánh, ĐHY hãy nhận mũ đỏ này như dấu chỉ phẩm vị Hồng Y, có nghĩa là ĐHY phải sẵn sàng cư xử can đảm,

cho đến độ đổ máu đào, để làm tăng trưởng Đức Tin Kitô giáo, cho hòa bình và yên hàn của Dân Chúa, cho tự do và sự mở rộng Giáo Hội Roma Thánh”.

Và khi trao nhẫn, ngài nói:

“Đức Hồng Y hãy nhận chiếc nhẫn từ tay của Phêrô, và Đức Hồng Y hãy biết rằng nhờ yêu mến vị Thủ lãnh các thánh tông đồ mà lòng yêu mến Giáo hội của ĐHY được kiện cường”.

Sau cùng ĐTC trao sắc chỉ về việc phong Hồng Y cũng như việc chỉ định tước hiệu thánh đường của tân chức.

Sau khi lãnh mũ và sắc phong các Tân Hồng Y trao đổi cử chỉ bình an với ĐTC các vị đến chào các Hồng Y cũ rồi lên ngồi trên 19 chiếc ghế dành cho các vị phía tay trái của ĐTC, đối diện với hàng ghế của các Hồng Y cũ.

Nghi thức tấn phong các Hồng y mới kết thúc với Kinh Lạy Cha và lời nguyện của ĐTC xin cho các tông đồ Chúa là các tân Hồng Y khi kiên trì xây dựng Giáo Hội, chiếu tỏa rạng ngời với đức tin toàn vẹn và tâm trí tinh tuyền. Sau phép lành của ĐTC, cộng đoàn hát kinh Lạy Nữ Vương:

Sau buổi lễ, ĐTC và các Hồng Y mới đã lên hai xe bus nhỏ để đến thăm Đức Nguyên Giáo Hoàng Biển Đức 16 tại tư gia của ngài là Đan Viện Mẹ Giáo Hội ở nội thành Vatican. Hai lần phong hồng y trước đây đều có sự hiện diện của ngài, nhưng lần này có lẽ vì tuổi cao sức yếu hơn nên ngài không dự được.